

[Bausgaard.]

Oppositionen, forstår jeg nu, vil ikke stemme for lovforslaget om beskatning af aktieselskaber. Man kan spørge hvorfor. Efter de taler, som det ærede medlem hr. Fanger og det ærede medlem hr. Paabøl nu har holdt, formoder jeg, at det vil være overflødigt; man får ikke noget forståeligt svar på, hvorfor de ikke vil være med. Men all right, det er en lovgivning af så stor betydning for erhvervslivet og overhovedet for alle, der bliver berørt af den, at jeg med glæde vil være med til at gennemføre den og i og for sig intet har at indvende imod, at regeringspartierne kommer til at stå alene med ansvaret for den, omend det er mig komplet uforståeligt, hvilke bevæggrunde oppositionen egentlig har til ikke at ville deltage, selv om denne lovgivning, så vidt jeg har forstået de fleste af udtalelserne, også fra oppositionens synspunkt må opfattes som et fremskridt.

Niels Andersen: Det forekommer også mig, at man i sin iver for at reformere en detalje i lovforslaget om aktieselskabsbeskatningen helt glemmer den store rationalisering, som lovforslaget betyder. Der er ingen tvivl om, at erhvervslivet som helhed med forventning har set hen til en sådan rationalisering. Det, at man har haft 4 forskellige skatteformer i den gældende aktieselskabsbeskatning, har været urationelt, og det har virket helt urimeligt. Det har bl. a. bevirket, at de forskellige selskaber, alt efter den udbyttepolitik, de har ført, har været meget forskelligt stillet i skattemæssig henseende. Det kommer man nu væk fra, idet der indføres en ensartet beskatning med 44 pct.

Det er naturligvis rigtigt, når det ærede medlem hr. Fanger siger, at nogle aktieselskaber vil få en skatteforøgelse, men jeg må dertil sige, at andre vil få en skattnedsættelse. Hvis lovforslaget gennemføres, vil statens provenu jo blive nogenlunde det samme som hidtil eller en lille smule lavere, og det vil være ensbetydende med, at nogle går op i skat og nogle går ned; men de selskaber, der får en skatteforhøjelse, er jo dem, der gennem en lang, lang årrække har været begunstiget, netop fordi de har haft aktieselskabsformen under den hidtil gældende lovgivning; de har måske ikke

været nødt til at udbetale udbytte, fordi der f. eks. har været tale om et familieaktieselskab; derigennem har de undgået 2 af de skatteformer, som findes i den bestående aktieselskabsskattelov. Jeg synes ikke, at det er rimeligt at stræbe efter at opretholde den ulighed, der har været gældende på dette område.

Jeg er tilfreds med, at vi nu gennemfører en ny form for indkomstbeskatning af aktieselskaber.

Med hensyn til lovforslaget om særlig indkomstskat, ifølge hvilket der skal betales 30 pct. af to tredjedele af den indkomst, man erhverver ved salg af aktier, siger det ærede medlem hr. Paabøl, at man hermed hindrer en værdifast pengeanbringelse. Men jeg må måske spørge det ærede medlem: hvorfor skal de, der anbringer penge i aktier, have en fordel fremfor dem, der anbringer penge f. eks. i sparekasser og banker? Dette er jo i virkeligheden lige så samfundsnyttigt som at anbringe penge i aktier. De penge, man anbringer i sparekasser og banker, udlånes igen til samfundsnyttige formål, der er lige så nyttige som de formål, aktieselskaberne varetager. Jeg kan ikke med min bedste vilje se, at den fortjeneste, man erhverver sig ved salg af aktier, ikke bør beskattes i hvert fald nogenlunde på linje med den fortjeneste, man erhverver ved en arbejdsindsats.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslagernes gennemførelse her ved tredje behandling.

Alfred Jensen: Jeg skal på den kommunistiske gruppes vegne anbefale at stemme for lovforslaget om en særlig indkomstskat. Vi havde helst set, at det var blevet vedtaget i en skarpere form, end tilfældet nu bliver. Det var jo et mildt udtryk, den ærede ordfører for den socialdemokratiske gruppe, det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, brugte, da han sagde, at lovforslaget bliver vedtaget i mildnet form; vi kan lige så godt sige, at det vedtages i stærkt afsvækket form. Ikke desto mindre vil vi altså stemme for lovforslaget, idet det dog betyder, at der lægges en skattebyrde på personer, som kan bære den, og det må jo være det afgørende.

Hvad lovforslaget om indkomstbeskat-